

Не пригадуй, що було

Дмитро Павличко

Не пригадуй, що було! Не треба
Дотикатись до заглухлих ран.
Вже душа не б'ється в креші неба,
Як розбитий громом океан.

Благодать зійшла на темні води,
Втихомиривсь і затихнув я.
Безпощадний блиск твоєї вроди
Лагідно в душі моїй сія.

Може, хвилі встануть ще, як піки,
І полинуть радо на загин,
Але я люблю тебе навіки
Мовчазною силою глибин!